

ἀκόμη ὁ πρίγκηψ Σιλίνος. Δὲν θὰ κατορθώσωμεν νὰ κατακτήσωμεν ὀριστικῶς τὸν λαὸν ἐπὶ τῇ διδασκόντῃ αὐτὴν. Ἐνθυμούμαι ὅτι τῷ 1825 ὁ στρατιώτης τοσοῦτος ἦτο ἀμαθὴς ὥστε διὰ νὰ πεισθῇ νὰ ἀνακράξῃ Ζήτω τὸ Σύνταγμα! τὸν ἐλάμαμεν νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἦτο ἡ σύζυγος τοῦ συνταγματάρχου. Τί νὰ περιμένῃ τις παρὰ λαοῦ βεβουβισμένου εἰς τοιαύτην ἀμάθειαν;

(Συνέχισε εἰς τὴν προσηχίαν)

ΒΙΚΤΩΡΙΑΝΟΣ ΣΑΡΔΟΥ

Ὁ Βερκιγγιόρις οὐδέποτε παρεστάθη, ἀλλ' εἰς τὸν πύργον τοῦ Μαρλὺ εὐρίσκειται σήμερον, ἑτέρᾳ ἀνάμνησις ἡμερῶν ἀνεχθείας, φωτογραφικὴ τις εἰκὼν, μεγάλων ὅπως οὖν διαστάσεων, ἀνηρτημένη ἐπὶ τοῦ τοίχου· ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ ὅλους τοὺς κλητῆρας τοῦ δικαστηρίου τῶν Παρισίων, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἐξέχει ὁ τραγικὸς κλητῆρ.

Ἐπ' αὐτὴν κεῖται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή, γεγραμμένη μετὰ τῆς ἰδιαζούσης τοῖς κλητῆρσιν καλλιγραφίας:

Τῷ Β. Σαρδοῦ.

Ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ συνεργάτης Χ. συγγραφεὺς τοῦ Βερκιγγιόριος καὶ κλητῆρ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ τῶν Παρισίων.

Ἡ Δεζαζέ ἐν τούτοις δὲν ἀπέκλινε προστατεύουσα τὸν Σαρδοῦ καὶ αὐτὸς δὲν ἀπέκλινεν ἐργαζόμενος.

Εἰς τὰ οἰκοδομηθέν παρ' αὐτῆς θέατρον παρεστάθη Ἡ νεύσε τοῦ Φιγυρῶ, κωμῳδία τοῦ Vanderburch ἣν ἐπεξεργάσθη καὶ ἐπιδιόρθωσεν ὁ Σαρδοῦ, ἐπεξεργασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βαρσιέρ, εἰς δὲν καὶ ἀπέμειναν ὁλόκληρος ἡ τιμὴ τοῦ θριάμβου, καὶ καλουμένη Οἱ κερυοπαθεῖς.

Ἡμέραν τινα ὁ Σαρδοῦ ἀνέρχεται τὴν κλίμακα τοῦ Vaudeville καὶ ζῆται τὸν κύριον Βοκγελδιέ, γραμματέα τοῦ διευθυντοῦ.

— Ἐγὼ εἰμαι· τί θέλετε;

— Εἶμαι ὁ Σαρδοῦ.

— Σαρδοῦ;... Δὲν γνωρίζω αὐτὸ τὸ ὄνομα. Τί ζητεῖτε;

— Παρουσίασα μίαν κωμῳδίαν πρὸ ἐξ μηνῶν.

— Εἰς τίνα τὴν ἀφῆσατε;

— Εἰς τὸν θυρωρόν.

— Οὐμ! δὲν τὴν ἀνέγνωσα.

— Καὶ δὲν θὰ τὴν ἀναγνώσητε;

— Αὐτὸ μόνον μὰς ἔλειπε, ν' ἀναγινώσκωμεν ὅλας τὰς κωμῳδίας, ὅσας

μὰς στέλλουν! Ἐπιστρέψατε μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας καὶ θὰ σὰς ἀποδώσω τὸ χειρόγραφον.

Ἐπρόκειτο, τίποτε ὀλιγώτερον, εἰμὴ περὶ τῆς κωμῳδίας *Les mites de mouches* μιᾶς τῶν ὠραιότερων τοῦ Σαρδοῦ τῆς ὠραιότερας ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἁρμονίας μεταξὺ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ ἔργου.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήξῃ τινι, ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ Δουμᾶς μετὰ κόπου ἠδυνήθη νὰ διδάξῃ τὴν Κερσίαν μὲ τὰς *Καρμείας*, ὅτι οἱ διευθυνταὶ τῶν Ἰταλῶν δραματικῶν θεάτρων ἔκριναν ὅτι ὁ Γολδόνης τοῦ Φερράρη ἦτο κωμῳδία, ἣν οὐδὲν κοινὸν θεάτρου θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ, ὅτι εἰς τῶν ἐν Ἰταλίᾳ περιφημοτέρων ἡθοποιῶν ἀπάντησε πρὸς τινι παρακινουμένῳ αὐτὸν ν' ἀναβιδάσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸν Ἀρδοῦν· οἱ τῆς Ἰδρέας τοῦ Μορέλλη.

— Διὰ δράμα, τὸ ὅποιον θὰ δοθῇ μίαν καὶ μόνην φορὰν, δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ κατασκευάσωμεν νέας ἐνδυμασίας.

Ἀλλ' ὅπως ὁ Γολδόνης, ὅπως ὁ Ἀρδοῦντος, οὕτω καὶ ἡ κωμῳδία τοῦ Σαρδοῦ, χάρις εἰς τὴν προστασίαν τῆς κυρίας Δεζαζέ, παρεστάθη ἐπὶ τέλους. Ἀφ' ἧς ἡμέρας δὲ αὕτη παρεστάθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Vaudeville, τὸ ὄνομα τοῦ Βικτωριανοῦ Σαρδοῦ, ἀπέκτησε τὴν ὀφειλομένην αὐτῷ θέσιν· ὁ ἱατρός τοῦ νοσοκομείου Νέκερ, ὁ ἀφανὴς συνεργάτης τῆς *Παγκοσμίου Βιογραφίας*, ὁ διδάσκων τὴν φιλοσοφίαν τοῦ καθολικισμοῦ πρὸς ὀθωμανοὺς προσηλύτους, παρεκάθισε μεταξὺ τῶν ἐνδοξοτέρων τυγγραφέων τοῦ συγχρόνου γαλλικοῦ θεάτρου.

Καὶ τὸ ἤξιζε βεβαίως. Εἶνε τῷ ὄντι ἀρκετὰ παρήγορος ἡ ἰδέα ὅτι ὁ τῶσον εὐφυὴς καὶ τῶσον καρτερικὸς ἄνθρωπος οὗτος δὲν ὑπέκυψεν εἰς τὴν δυστυχίαν, ἥτις τὸν κατεμάστιξεν.

Ἐξ ἄλλου ὁμοῦ εὐκαταῖον εἶσε καὶ ὁ Σαρδοῦ, ὅστις πρὸ τινος καιροῦ ἐδήλωσεν ὅτι ζητεῖ ἱκανοποίησιν, διότι ἰταλικὸς τις θίασος ἐπεχείρησε νὰ παραστήσῃ τὴν *Δόραν* μόνον μετὰ ἐπτὰ δοκιμαίας, νὰ ἐνθουσιῇ πόσας δυσκολίας ἠναγκάσθη νὰ ὑπερνήκῃ καὶ πόσας ἡμέρας δυστυχεῖς διήλθε, πρὶν ἢ ρηθῇ εἰς τὸ σκμεῖον νὰ ὁμιλῇ οὕτως ὑπερηφάνως περὶ τοῦ ἰταλικοῦ θεάτρου.

Εἶνε ἀληθές ὅτι ἐκ τῶν ἰταλῶν συγγραφέων ὀλίγοι εἰσὶν ἱκανοὶ νὰ γράψωσι τὴν *Δόραν*· ἀλλ' ἐξ ἄλλου εἶνε ἐπίσης ἀληθές ὅτι πολλοὶ αὐτῶν, ἂν δὲν ἔχουσιν ἕτερον πόρον ζωῆς, πλὴν τοῦ θεάτρου, β.θ.ζονται μέχρι λαίμου εἰς τὰ

χρέη· καὶ ἡ Ἰταλία εἶναι χώρα, ὅπου οἱ κλητῆρες δὲν γράφουν τραγωδίας— ἀλλὰ κἀμνουν.

Babby

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ

Ὁ Βολταῖρος γεννηθεὶς τῷ 1694 ἐν Chatenay, πλησίον τῶν Παρισίων, ἦ ἐν αὐτοῖς τοῖς Παρισίοις, ἦτο υἱὸς τοῦ Φραγκίσκου Ἀρουέ, συμβολαιογράφου καὶ θησαυροφύλακος τῆς βουλῆς τῶν κομήτων, καὶ τῆς Μαργαρίτας Ὁμάρ, οἰκογενείας εὐγενοῦς ἐκ Πουατου. Ἐκαρμε λαμπρὰς μελέτας ἐν τῷ Γυμνασίῳ Λουδοβίκου τοῦ μεγάλου, διευθυνομένου τότε ὑπὸ τῶν Ἰουακίτων καὶ ἔλαβε θέσιν παρ' ἐνὶ ἐπιτροπῇ.

Ἀλλὰ πρῶίμοις τις κλήσις τὸν ἔσυρε πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὴν ποίησιν. Ἀπὸ τῆς νεότητος αὐτοῦ παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ Ninon, ὅστις τῷ ἐκληροδότησε δισχίλιον φράγκα πρὸς ἀγορὰν βιβλίων. Εἰσέχθη ἐνωρίς ἐν τῷ κύκλῳ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, τῶν καλῶν πνευμάτων καὶ τῶν ἀπίστων, διὰ τοῦ ἀββᾶ Σατονέφ, ἀναδόχου του, ἀπίστου καὶ αὐτοῦ, καὶ ἤντησε μεγάλην ἐλευθερίαν τοῦ σκέπτεσθαι.

Εἰκοσιενὸς ἔτων ὢν ὁ Βολταῖρος εἶχεν ἤδη τοιαύτην φήμην ἐπὶ κακίᾳ ὥστε τὸν κατηγοροῦσαν ὡς ὅτι συγγραφεὴ μιᾶς σατύρας κατὰ τοῦ 14ου Λουδοβίκου, ἥτις ἐράνη ὀλίγον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως, καὶ ἥτις ἐτελείωνε διὰ τῶν ἐξῆς στίχων—

I ai tu ces maux, si je n' ai pas tingué ans.

Τεθεὶς ἐν Βαστίλλῃ, ἂν καὶ διεμαρτυρήθη περὶ τῆς ἀθωότητος αὐτοῦ, ἔμεινεν ἐν αὐτῇ πλέον τοῦ ἐνός ἔτους. Ἐξελθὼν τῆς φυλακῆς, ἐγκατέλειπε τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρουέ ὑπὸ τὸ ὅποιον, καθὼς ἔλεγε, ἦτο πολὺ δυστυχὴς, καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Voltaire, ἐξ ἐνός κτήματος ἀνήκοντος εἰς τὴν μητέρα του. Κατὰ τὴν κράτισίν του εἶχε σχεδιάσει τὴν *Ἑρρικιάδα* καὶ συνθέσει τὸν *Οἰδίποδα*.

Ἡ Τραγωδία αὕτη ἐδιδάχθη τῷ 1718, καὶ ἔσχε τὴν μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν. Ὁ Βολταῖρος ἔδωκε μετὰ ταῦτα τὰς τραγωδίας Ἀρτεμίρην καὶ Μαριάνναν καὶ τὴν κωμῳδίαν ὁ Ἀδίακριτος (1725) αἵτινες προσέθεσαν ὀλίγον τι εἰς τὴν ὑπόληψίν του· ἀλλὰ ταῦτοχρόνως ἐτελείωσε τὴν *Ἑρρικιάδα* διεγείρας παγκοσμίους ἐπαίρους.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπιτυχιῶν τούτων ἑσπερήθη τῆς ἐλευθερίας του· ἱππότης τις δῆλα δὴ τῆς *Ροάνης*, παρὰ τοῦ ὁποίου ὁ Βολταῖρος εἶχε ζητήσει ἱκανοποίησιν διὰ βαρεῖαν ὕβριν, ἀντὶ πά-

σης ἀπαντήσεως τὸν ἐφυλάκισαν ἐν Βασιλλίᾳ (1726). Ὁ Βολταῖρος δὲν ἐπανεκτίμησε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἢ μετὰ εἴς μῆνας καὶ διετάχθη ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς Γαλλίας.

Κατὰ τὴν ἐξορίαν ταύτην ἐμελέτησε βαθέως τὴν γλῶσσαν, τὴν φιλολογίαν, τὴν Ἀγγλικὴν φιλοσοφίαν. Ἐπανελθὼν κρυφίως εἰς Παρίσιους μετὰ τρία ἔτη, παρεδόθη ταυτοχρόνως εἰς οἰκονομικὰς ἐπιθεωρήσεις αἵτινες τὸν ἐπλούτισαν, καὶ εἰς φιλολογικὰ ἔργα τὰ ὅποια ἔβλεπεν τὴν κορυφὴν εἰς τὴν δόξαν του· περὶ τὸ τέλος δὲ τῶν πέντε ἐτῶν παρήγαγε τὸν *Brutus Emphyle-Zaire* τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία ὑπερῆξεν ἐξαισία — τὴν ἱστορίαν Καρόλου τοῦ 12ου καὶ ἐφανερώσε τὰς φιλοσοφικὰς ἢ Ἀγγλικὰς ἐπιστολάς (1735) ἡδὴ δεδημοσιευμένας ἐν Λονδίῳ ἀλλ' ἐν τῇ Ἀγγλικῇ.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔργον, ἕνεκα προσβολῶν τὰς ὁποίας ἐπηύθυνεν ἐναντίον τῆς θρησκείας, τοῦ κλήρου καὶ τῆς ἐξουσίας, ἐκλήν ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ δημίου, καὶ ὁ συγγραφεὺς ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ. Ἐκλείσθη εἰς τὸν πύργον τοῦ *Giray* (ἐν Καμπανίᾳ) παρὰ τῇ μαρκησίᾳ *Du Chatelet*, γυναικὶ ἡδὴ ἐκδοξῇ διὰ τῆς καλαιοθησίας τῆς καὶ τῶν γνώσεών της, καὶ μετὰ τῆς ὁποίας εἶχε συνδεθῇ δι' ἐντόμου συνδέσμου.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

Δ. Α. ΒΕΡΙΝΙΚΗΣ

ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

Τὸ σῶμα τοῦ πρίγκιπος ἐκομίσθη τῇ 29 Ἰουνίου εἰς Βούλβιτς ἐπὶ τῆς θαλαμηγοῦ *Ench. antress* ἥς ἡ αἰθούσα εἶχε στρωθῇ διὰ μετάνων παραπετασμάτων, πρὸς τὴν κεφαλὴν δὲ τοῦ φρεσίνου εἶχε στηθῇ βωμὸς ἐφ' οὗ ἔκατον λαμπάδες. Τόση δὲ ἦτο ἡ κακοκαιρία ὥστε τὸ φέρετρον ἦτο θαμμένον διὰ σχοινίων καὶ παρ' ὀλίγον νὰ κατῇ ἐκ τῆς πτώσεως δύο ἀνημέμων κηρίων.

Τὸ σῶμα ἤχθη εἰς τὴν ξηρὰν ὑπὸ δώδεκα νεκρῶν ἡγουμένων δύο ἱερέων καὶ ἀκολουθούντων τοῦ πρίγκιπος Μυρακαὶ ἄλλων τινῶν, μεθ' ὧν ἠνώθησαν τριακόσιοι βοναπορτισταὶ καὶ στρατηγοὶ καὶ ἀξιωματικοὶ ἄγγλοι. Ἀλλὰ τὴν προσοχὴν πάντων προσείλκυσε γέρον στρατιώτης τοῦ Ναπολέοντος Α', ὀνόματι Σεβέ, πρόεδρος τῆς εταιρίας τοῦ μεταλλείου τῆς Ἀγίας Ἐλένης, 82 ἐτῶν πολεμῆσας ἐν Λειψία, Μόσχα καὶ Βατερλώ. Ἐν τῷ παρεκκλησίῳ ὅπου κατετέθη τὸ σῶμα προσήλθεν ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας καὶ οἱ δοῦκες τοῦ Ε-

διμβούργου καὶ τοῦ Καίμβριτζ. Ἐκ τῶν στρατάρχων τῆς Γαλλίας μόνος ὁ Λαμπέρ παρέστη.

Τὴν ἐπομένην, 30 Ἰουνίου, ἐγένετο ἡ κηδεία. Τὴν δεκάτην π. μ. ἡ βασίλισσα Βικτωρία καὶ ἡ πριγκιπέσσα Βεατρίκη μετέβησαν παρὰ τῇ Εὐγενείᾳ φέρουσαι πληθὺν ἀνθ' ἀετμῶν ἐξ ἰων καὶ κημελιῶν ἐκ τοῦ κήπου τοῦ Οὐίνσορ, αἵτινες ἐτέθησαν ἐπὶ τοῦ φερέτρου.

Μετὰ μικρὸν ἀφίχθησαν ὁ πρίγκιψ καὶ ἡ πριγκιπέσσα τῆς Οὐαλλίας, οἱ δοῦκες τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ τοῦ Κανὼ ὁ πρίγκιψ Λεοπόλδος, ὁ δαυὶς τοῦ Καίμπριτζ, πρίγκιψ τοῦ Τέκ, ὁ βασιλικὸς πρίγκιψ τῆς Σουηδίας, οἱ πρεσβεῦται τῆς Γερμανίας, Ῥωσσίας καὶ Δανιμαρκίας καὶ πλείστοι ἀνώτεροι ἄγγλοι ἀξιωματικοί, πάντες ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ φέροντες πένθος εἰς τὸν βραχίονα, ἡ δὲ πριγκιπέσσα τῆς Οὐαλλίας ἔχουσα εἰς τὴν χεῖρα μεγίστην ἀνθοδέσμην λευκῶν ῥόδων καὶ ἰων.

Συγχρόνως σχεδὸν ἀφίκοντο ἡ στρατιωτικὴ συνοδία συγκειμένη ἐξ ἐννέα πυροβολαρχιῶν, 4 οὐλαρχῶν ἱππικῶς τῆς ἰρλανδικῆς βασιλικῆς φρουρᾶς καὶ τοῦ 23 συντάγματος τῶν ἐπιλέκτων τῆς Οὐαλλίας. Πάντα τὰ καταστήματα εἶναι κλειστά καὶ πειθηροφούντα, τὰ δὲ παρακείμενα μέγαρα ἔχουσιν ἀναπετάσει μεσίστιον τὴν τρίχρουν σημαίαν. Ἀπαιροῦν δὲ κόσμος πειθηροφῶν καὶ πρεσβεῖται ἐκ Παρισίων, Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων πόλεων ἀφικνοῦνται.

Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενεία παρέμεινε καθ' ὅλην τὴν νύκτα γονυκλινὴς καὶ προσευχομένη, τὴν δὲ πρωΐαν ἔβλεπον αὐτὴν εἰς τὴν κλινὴν της. παρὰ τῇ ὁποίᾳ διέκειτο καὶ ἡ βασίλισσα Βικτωρία, μέχρις οὗ ἠκούσθη τὸ πρῶτον τηλεδρόλον τὸ ἀγγέλον τὴν ἀναχώρησιν τῆς νεκρικῆς πομπῆς εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Τότε ἡ βασίλισσα μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς Βεατρίκης μετέβησαν εἰς μικρὸν περιπτερον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου διέβη ἡ κηδεία.

Ἦγειται ἡ μουσικὴ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ οἱ λοχουφόροι, εἴτα δὲ οἱ μαθηταὶ τοῦ Βούλβιτζ, οἵτινες ἀποδίδουσι τὰς στρατιωτικὰς τιμὰς εἰς τὸν ἀρχαῖον αὐτῶν συμμαθητὴν. Ἐπεται τὸ φοβεῖον συρόμενον ὑπὸ 8 ἱππων μαύρων ἀνηκόντων εἰς ἄγγλους ἀξιωματικούς καὶ κεκαλυμμένων μετὰ γαλλικῶν καὶ ἄγγλικῶν σημαιῶν καὶ ἀνθέων, ὧν εἴχει φερόμενον ὑπὸ δύο στρατιωτῶν, τὸ λαμπρὸν στέμμα τὸ σταλὲν ὑπὸ τῆς βασιλισσῆς Βικτωρίας. Εὐθὺς ὀπισθεν τοῦ φερέτρου βαδίζει μελανημουδὼν ὁ ἀγαπητὸς ἵππος τοῦ πρίγκιπος καὶ ὁ ἐμπιστος αὐτοῦ θαλαμηπόλος Οὐλμαν.

Εἴτα ἠκολούθουν ἡγουμένοι τῆς συνοδίας, ὁ πρίγκιψ Ἰερώνυμος Ναπολέον

καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς οἰκογενείας ἐλθόντων εἰς Ἀγγλίαν, εἴτα δὲ ὁ ναύαρχος Δυπερρέ, ὁ Ρουέ, ὁ Πάυλος Κασσανιὰν καὶ ἄλλοι πολλοί. Ἐπίσης ἠκολούθει ὁ συνταγματάρχης Στάνλεϋ, ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἀγγλίας, καὶ ὁμιλος ἀξιωματικῶν ἄγγλων ἐν μεγάλῃ στολῇ. Μία δὲ μόνη γαλλικὴ στολὴ φαίνεται, εἶναι δὲ αὕτη ἡ τοῦ γηραιοῦ Σεβέ τοῦ στρατιώτου τοῦ Ναπολέοντος Α'. Τὴν συνοδίαν κλείουσι πλείτται πυροβολαρχίαι.

Εἰς ἕκαστον πρῶτον λεπτὸν ἀκούεται εἰς κανονοβολισμός, ἡ δὲ μουσικὴ παιανίζει τὸ νεκρώσιμον ἐμβατήριον τοῦ Ρετόδεν. Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ συνοδία καὶ οἱ συρρεύσαντες θεαταὶ εἰς Σισλεχόρστ ἀνῆρχοντο εἰς 100,000 ἀνθρώπους.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τὴν 27ην Ἰουνίου ἐν τῇ πόλει τῆς Πράγας διεδραματίσθη τὸ ἐξῆς σπαραξικάρδιον γεγονός.

Δύο ἐγγάται, ἔργων πολυτελείας, οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ καὶ Ἀντώνιος Βόνδρας παρουσιάσθησαν περὶ τὴν μεσημέριαν πρὸς τὸν πρῶτον προϊστάμενον τῶν κ. Ἰωσήφ Ἐβέρ, ἑκαττος ἔχων εἰς χεῖρας πολύκροτον. Ἀμφοτέρω ἐπυροβόλησαν τὸ πρῶτον κατὰ τῆς ἀδελφῆς τῶν Ἀννης Βόνδρας ἥτις εἰργάζετο ἐν τῷ ἐργοστασίῳ, ἣν καὶ ἀφῆσαν ἄπνουν πρὸ τῶν ποδῶν τῶν εἴτα ἐπυροβόλησαν ἐπανειλημμένως κατὰ τοῦ προϊσταμένου τῶν κατὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του καὶ κατὰ τῶν ἐργατῶν, κατὰ τῶν τελευταίων ἐπατέθησαν καὶ δι' ἐγχειριδίων.

Ἡ θηριώδης ἐπίθεσις αὕτη πρήγαγε τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα.

Ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐργοστασίου θανατηφόρως ἐπληρώθη ἡ σύζυγός του ἐπληρώθη ὁ ὑστερογενὴς ἀδελφὸς τῶν δολοφόνων λαβὼν 21 πληγὰς εἰς τὴν κεφαλὴν πνέει τὰ λείψια. Παῖς τοῦ προϊσταμένου διετῆς ἐπικινδύνως ἐπληρώθη τὴν κεφαλὴν, βρέφος 8 μηνῶν ἐτραυματίσθη δύο ἐγγάται ἐπληρώθησαν, ἡ ἀδελφὴ Ἀννα ἐφρονεύθη, καθὼς καὶ εἰς ἐργάτης.

Οἱ μανιώδεις ἐδέθησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς ἀρχάς. Ἐλαττέριον τοῦ κακουργήματος ἦν ἡ ἐκδίκησις, διότι ὁ προϊστάμενος αὐτῶν ἠρνήθη αὐτῆς ἐργασίαν!